

fige, hvormegret af Reservecapitalen — saaledes som vi kalde det, men som egentlig er Capitalfor-
muen —, der skulde anvendes til Amortisation
af Statsgjælden. Det er særdeles vigtigt, at
dette Punkt fremtræder tydeligt og klart for
Enhver, som har med Finantserne at gjøre.
Jeg tillod mig allerede ved 1ste Behandling —
hvor jeg rigtignok var fraværende, altsaa ikke
personlig, men gennem en æret Ven (Steen),
— at udtale Ønsket om, at der blev fastsat en
bestemt Regel derfor, og jeg har i den Anled-
ning i Udvalget fremsat Forslag derom; men,
som det af Udvalgets ærede Ordfører er ud-
talt, var Udvalget enigt om, at det ikke vilde
være rigtigt nu gennem Finantsloven at frem-
sætte en bestemt Regel derom. Jeg skal imid-
lertid dog her antyde, at den Capital, som jeg
mener burde anvendes, har fundet sit Udtryk
i det Tilskud, som vi af Reservecapitalen give til
Aarets Indtægt, forsaavidt angaaer den Deel
af denne, som, efter hvad jeg, og hvad ogsaa
flere ærede Medlemmer i Udvalget skønne, er
Bidrag til Amortisationen. Vi maae huske paa,
at vi iaar have haft store extraordinaire Ud-
gifter, saaledes f. Ex. Anskaffelsen af Haand-
skrybevaaben, og at vi gennem Fredstractaten
have faaet en forøget Pensionsbetyrde, og den
trede Deel af de 2 Millioner er det, som jeg
anseer for Bidrag til Statsgjældens Amorti-
sation, og hvorved jeg netop ogsaa tager i Be-
regning det Tilskud, vi have faaet eller rettere
faaet i Anledning af Fredstractaten. Jeg skal
derfor ikke gaae nærmere ind paa her at sige,
hvilke bestemte Betyrde det er; men det dreier
sig om 5—600,000 Rb.; dette vil være det
Betyrde, som jeg anseer for rigtigt, af Stats-
activerne at anvende til Amortisationen af
Statsgjælden. Hvis jeg nu deelte Mindre-
tallets Anskuelse om, at den Form, som jeg
forfærdig, var mindre ansuelig, da var det en
Selvfølge, at jeg vilde fraraade Thinget at
gaae ind derpaa; men jeg finder denne Form
betydeligt mere ansuelig, og jeg maa i den
Henseende udtale mig baade imod det ærede
Medlem og imod den høitkerede Finantsmini-
ster. Saaledes som Finantsministerens Forslag
til § 3 om Capitalafdrag fremtræder, er det
ganske rigtigt, at omtrent den samme Sum
fremtræder der, men jeg maa dog bemærke, at

det meget let kan føre den overfladiske og endda
ikke blot den reent overfladiske, men ogsaa
den dybere gaaende Betragtning til at an-
tage, at det, som vi anvende af vor Ca-
pitalmasse til Afdrag paa vor Statsgjæld,
er det, som tilfældigvis i Aaret indkommer.
Det store mercantile Publicum, det store credit-
givende Publicum, ikke blot her i Landet, men
ogsaa i Udlandet, som har havt saa stor Re-
spect for og saa stor Tillid til vor Finantsbe-
styrelse, at vore Papirer stode saa høit — eller
høiere maaskee — end de fleste andre Landes,
har herved taget i Betragtning den Maade,
hvorpaa vi stadigt og hvert Aar have forbedret
vor Status, derved, at vi nemlig have betalt
vore Capitalafdrag, hovedsageligen af Aarets
Indtægter, naar vi ikke havde større ekstraordi-
naire Udgifter at afholde. Jeg troer, at vi
endnu have Evne dertil, og jeg troer, at den
Skattebetyrde, vi have, ikke er saa tungende, at
vi jo meget godt endnu kunne bidrage til Amor-
tisationen af Statsgjælden uden at forbruge
en ligesaa stor Deel af vore Activer. Denne
Anskuelse har ogsaa gjort sig gjældende i hele
Udvalget, idet man har meent, at kun paa
Grund af de extraordinaire Udgifter, vi have
iaar, kunne vi anvise det Betyrde, vi have taget
af Reservecapitalen, og at vi derfor maa have
een extraordinair Indtægt i nogle Aar af om-
trent 1 Million Rb. Hele Udvalget har troet,
at dette ikke vilde trykke for stærkt paa Skatte-
betyrden. Naar vi altsaa, saaledes som Para-
graphen staaer, benytte Alt, hvad der kommer
ind — og jeg siger: Alt, hvad der tilfæl-
digvis kommer ind —, saa maa man troe,
at, naar der kom Mere ind, vilde vi ogsaa have
brugt Mere til Afbetaling af Statsgjælden.
Sige vi derimod tydeligt — og det glæder
mig derfor, at Summerne ikke stemme over-
eens, idet der er en Forskjel paa 17,000 Rb.
—, at vi ikke tage Hensyn til, hvad der til-
fældigt kommer ind, men at vi betragte vore
Statsactivers Størrelse, sammenlignet med vor
Statsgjæld, at vi fremdeles tage Hensyn til
vore extraordinaire Udgifter, og at vi dernæst
tage Hensyn til den Andeel af vor Statsgjæld,
som vi i Hensyn til Fredstractaten vente at
faa betalt, ligesom vi ogsaa tage Hensyn til
den forøgede Pensionsbetyrde og den Aversjonal-